

Sielos svoris

Tu buvai pasvertas svarstyklėmis ir buvai rastas lengvas. (Dan 5:27)

Vienoje iš Biblijos knygų - Danieliaus knygoje aprašoma istorija, kuomet Chaldėjų karaliui Beltšazarui, bepuotaujant su savo svečiais, pasirodžiusi ranka užrašė ant sienos kelis žodžius, kurių negalėjo paaiškinti jokie pranašai, kol galiausiai pakviestas Danielius atvėrė tų žodžių prasmę. Vienas iš tų žodžių – ‚tekel‘, - tiesiogai lieté karaliaus asmenį ir reiškė: ‚tu buvai pasvertas ir buvai rastas lengvas (hebr. *lengvesnis už nieką*)‘. Skaitant šią Biblijos eilutę nesunku suvokti, jog čia kalbama ne tik apie tos šalies valdovo, bet ir kiekvieno žmogaus sielą, jos būklę.

Žmonėms visuomet norėjosi sužinoti bent ką nors apie nematomą sielą, ir to jie siekė įvairiausiais būdais ir pasitelkdami visokias priemones.

Pirmasis žmogus, bandęs pasverti žmogaus sielą, buvo daktaras Dankan Makdugal iš JAV. 1906 – ais metais šis gydytojas specialiai sukonstruotomis svarstyklėmis, stebėjo, kaip keičiasi mirštančio žmogaus svoris. Žmogaus mirties metu buvo pastebėtas staigus jo svorio mažėjimas – vos per keletą sekundžių jis palengvėjo 21 gramu.

Po šio eksperimento pradėjo sklisti gandai, jog žmogaus siela turi realią masę, kad ji sveria 21 gramą. Beje, toks teiginys prieštarauja krikščioniškam tikėjimui, nes krikščionys tiki, jog žmogus sielą gauna moters kiaušinėlio apvaisinimo metu. Tačiau netgi po devynių savaičių embriono svoris yra vos du gramai.

Pastaraisiais dešimtmečiais sielą stengiamasi aptikti ne tik ištobulintomis svarstyklėmis, bet pasitelkiant ir daugybę kitų šiuolaikinių prietaisų. Žmogaus sielos paieškos yra įdomios, jų metu pastebėti faktai teikia nemažai peno mąstymui. Tačiau mums svarbiau yra žinoti, jog pats Dievas sveria žmogaus sielą. O kai jo siela sveriamas, žmogus tai aiškiai jaučia, tačiau dažniausiai būna, jog anas nesupranta, kas su juo tuo metu darosi.

Apie Beltašazarą rašoma, jog kai jis buvo sveriamas, ‚jį apėmė dar didesnis klaikas, visai išbalo jo veidas‘. (Dan 5:9)

Psichologijos mokslas atkreipia dėmesį į neretai net daugelį mėnesių besitęsiančias krizes, kurios pasireiškia žmogaus savivokoje nemaloniais išgyvenimais ne dėl konkrečių nepalankių įvykių ar susiklosčiusių aplinkybių, o tiesiog aplankančių jį paprastai kas keliolika metų, galima sakyti - reguliariai. Psichologai pastebi, jog tokie laikai žmogui yra palankūs nuosavos vertybių eilės peržiūrėjimui iš esmės, nes gerai besijausdamas, šiaip jau anas yra linkęs tenkintis paviršutiniškam žvilgsniui prieinamų dalykų matymu. Tiesa, žmogus nuolat jaučia mažesnę ar didesnę nepasitenkimą, nes jis suvokia save kažko esmingo stokojantį, tačiau tokių krizių metu tai pasireiškia daug stipriau. Būna, jog tokioje situacijoje teisingo susiorientavimo stokojantis žmogus neatlaiko ir renkasi blogiausią sprendimą – trauktis iš gyvenimo.

Krikščioniškas tikėjimas mus kreipia žvelgti dar giliau, už visko matyti Dievo valią ir jo ranką. Karalius Beltšazaras manė esąs labai reikšmingas, įtakingas, kitaip tariant – matė save svorį žmonių akyse turinčiu žmogumi. Tačiau tikrovėje jis viską darė savo nuožiūra, daugelis jo darbų, žygių ir net žygdarbių buvo skatinami puikybės. Jam nerūpėjo Dievo valia, jis nesistengė jos pažinti ir ją vykdyti. Kitaip tariant, jam nerūpėjo tai, ką Aukščiausiasis numatė ir nori, kad jis darytų. Todėl sveriamas Dievo svarstyklėmis ir buvo rastas lengvas, atsakingas pareigas teko užleisti kitam, tinkamesniam jas eiti. Dievas ir anksčiau leisdavo patirti jame egzistuojančią tuštumą, laukė, kad šis žmogus pakeis savo požiūrį į tai, kas gyvenant čia, žemėje, yra svarbiausia.

Tačiau anas nekeitė vertybinių įsitikinimų, todėl šį kartą jam nebebuvo suteikta laiko pasitaisyti, greitai teko mirti.

Kad Dievo svėrimo momentai būtų mažiau skausmingi, derėtų kasdieną nuoširdžiai tikrinti save, ar tikrai Dievo valia, kurią jis nori vykdyti per mane, yra man svarbesnė už nuosavus planus, už rutininius reikalus, už ištikusias problemas. Prašydama(s) Dievą atskleisti savo didžiųjų planų dalį, kurią jis nori vykdyti per mane, atsiveriu jo valios pažinimui ir jos vykdymui reikalingos jėgos priėmimui. Tokiu keliu eidama(s) egoistiškąjį smilkimą keičiu įkvėpimu iš aukštybių grįstu gyvenimo būdu.

Malda: Dieve, parodyki man suprantamu būdu, ką ir koku būdu tu mano gyvenime, šiandien, šią valandą, šiuo momentu nori per mane daryti.